

Odešel zachránce Šumavy a mecenáš literatury

Smuteční obřad za zemřelého Františka Taliána se konal 29. listopadu 2018 v kostele ve Svaté Maří u Vimperka. Obřad v netradičním pojetí beze Mše Svaté za účasti dvou farářů byl jistě hlubokým prožitkem hostů; odpovídající vůli zemřelého a jeho změnám v duchovním rozvoji a poznání v posledních letech. Toto rozloučení za účasti stovek lidí však neobsahovalo zmínku o příběhu F. Taliána a jeho velkém díle, které nezemřelo a bude žít dál.

František Talián se narodil 7. března 1948, tedy ve stejný den jako kdysi prezident T. G. Masaryk. Jeho narození nebylo obklopeno jen vlasteneckým symbolem, ale zejména převzetím moci komunistickým režimem o deset dnů dříve, nebo o tři dny déle politickou vraždou Jana Masaryka. Události kolem narození a jejich symboly jakoby určovaly události jeho dětství a života.

František Talián o sobě napsal: "Bylo mi pět a půl roku, do naší vesnické usedlosti v Boubské u Vimperka chodila jedna skupina estébáků za druhou na tzv. "domovní prohlídky", strkali nám pod dřevěné schody samopaly. Pamatuji si, jak nám zrevírovali dům a vyhnali nás z něho s majetkem, který se vešel na jeden žebříňák s kravským potahem. Pamatuji si, jak nás pět bydlelo v jedné vlhké místnosti a jak jsme byli šťastni, že máme všechno za sebou... Narodil jsem se po odsunu německých obyvatel po komunistickém puči v r. 1948, ale před zadrátováním Šumavy "železnou oponou", která mne po celou dobu své existence iritovala a zároveň přitahovala.

Budovatelem zbořených osad

Opravil jsem na Šumavě několik kostelů, postavil kapličku, osadil množství křížků a řekl jsem si, že se pokusím v zaniklých německých vesnicích zřídít záchytné body a připomenout jejich bývalý život. Proto jsem zrekonstruoval v některých zaniklých vesnicích penzion či hotel pro návštěvníky Šumavy, připomínající zašlou lokalitu, zaniklou kulturní krajinu. Dá se tedy říci, že jsem teď se svými záchytnými body takříkajíc "lenním pánem" nejméně čtyř dřívějších zaniklých obcí: Bučina - dříve 55 stavení, teď 1, Knížecí Pláně - dříve kostel a 85 stavení, teď 1, Polka - dříve 30 stavení, teď 1, Nové Údolí - dříve 35 stavení, teď 1" (konec citace z r. 2009).

Uvedené vesnice byly zbourány v souvislosti se vznikem Železné opony a po jejím pádu byly stávající domy bezcennými ruinami, které prozíravě koupil novoosadník Talián dříve, než by to Správa NP Šumava zbourala jako "ekologickou zátěž". Nebýt jeho, nebyl by v

místech ani ten poslední dům, jako památník na dřívější osídlení. K jeho nemalým činům patří obnova původní 300 let staré schwarzenberské myslivny Lipka, kterou obnovil do historické podoby a tím zachránil významnou lesnickou památku.

Rekviem lesům Šumavy a mecenáši Taliánovi

Po orkánu Kyrill r. 2007 a následné národní lesní tragédii vzniklo hnutí na záchranu zelených lesů Šumavy a odboj proti eko-terorismu a ideologii divočiny. Významnou osobností tohoto hnutí a největším donátorem se stal F. Talián. S jeho financováním bylo vydáno desítky publikací o lesnictví a Šumavě, některé byly tisknuty v jeho nakladatelství a za jeho finance. Stejně tak r. 2011 vznikl "Památník šumavským lesům" na Bučině.

Duchovní rozměr hmotných děl

František Talián nekupoval domy a pozemky na Šumavě proto, aby hromadil majetek a peníze. Lidé možná říkají: K čemu, stejně si to do hrobu nevzal. On ovšem tím plnil hluboký životní úkol, který dostáváme do vínku s kódem života, při zázraku počtů, při zrození a jako důsledek traumat v dětském věku.

Byl člověkem, který si trochu „nabral“ z karmy vyhnaných Němců a to je čitelné v jeho příběhu. Protože naslouchal svému nitru a po r. 1989 dostal příležitost, tak svůj úkol na zemi zrealizoval. Tento karmický úkol byl: Vracet život do vysídlených a zbouraných vesnic. Novoosadník Talián absolvoval letité vyčerpávající zápolení s ochranářskou byrokracií a obnovil mnoho staveb s takovou minulostí. Je příkladem duchovního bohatství, které nemá každý. Spočívá v tom, že za ním zůstává dílo napravující historické hříchy. Skrze taková díla k nám promlouvají lidé v zoufalství dávno zemřelí a zdá se, že jejich vzkazy jsou nám blíže k přečtení. Splnění životního poslání a zúčtování s ním je věc, před níž na konci života budeme postaveni všichni. František Talián to měl snadné – splnil.

Petr Martan

ředitel Komunity pro duchovní rozvoj, o.p.s., Čkyně

1. 12. 2018